

คริสเตียนควรจะใส่ เครื่องประดับหรือ ใช้เครื่องสำอางหรือไม่

Should Christians Wear Jewelry or Cosmetics

By James R. Pence

โดย เจมส์ อาร์ เพนซ์

ศูนย์ศึกษาพระคริสตธรรม
สหคริสตจักรเพนเตคอสแห่งประเทศไทย
96/2 บ. หลังบุญชร ต. ดอนศิลา
อ. เวียงชัย จ. เชียงราย 57210
โทร. 01-2877940, 053-736294

สารบัญ

คำนำ	3
1. เครื่องสำอางและเครื่องประดับ	4
2. หลักฐานทางประวัติศาสตร์	30

คำนำ

เป็นการดีที่ได้อ่านหนังสือที่เขียนอย่างตรงไปตรงมา เปิดโอกาสให้เราค้นหาตนเองและเป็นไปตามพระคัมภีร์ในหัวข้อ **คริสเตียน ควรจะใส่เครื่องประดับและใช้เครื่องสำอางหรือไม่**

มีผู้เทศนาบ่อยคนนักที่กล้าเขียน "หัวข้อที่ต้องระมัดระวังอย่างมาก" นี้ หนังสือเล่มนี้เขียนขึ้นเป็นอย่างดีตามเหตุการณ์ต่างๆ ในพระคัมภีร์และเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ โดยมีลักษณะที่แสดงถึงความจริงใจ ความรักและความอ่อนโยน คริสเตียนคนใดๆ ก็ตามทีอ่านหนังสือเล่มนี้ด้วยใจเปิดกว้างและด้วยความรักในความจริงของพระเจ้า จะมีความเข้าใจตามวัตถุประสงค์ของอาจารย์เพนซีได้

ผู้เขียนเจมส์ อาร์ เพนซีนำเราในการศึกษาพระวจนะเพื่อค้นหาคำตอบของพระเจ้าสำหรับคำถามว่า "บุตรของพระเจ้าควรจะใส่แหวนแต่งงาน แหวนรุ่น และแหวนอื่นๆ หรือไม่" แน่ใจว่า คำตอบนั้นไม่ใช่สองอย่าง พระเจ้าทรงแน่นอนในเรื่องนี้

พระเจ้าทรงเปิดเผยความรู้ลึกและน้ำพระทัยของพระองค์ในเรื่องเครื่องประดับและเครื่องสำอาง แต่เราจะต้องเลือกว่าจะเชื่อและเชื่อฟังหรือไม่

ศิษยาภิบาลและธรรมิกชนทุกคนจะต้องอ่านเนื้อหาในหนังสือเล่มนี้เพื่อเป็นหรือกลายเป็นผู้ที่เหมือนกับธรรมิกชนในศตวรรษแรก ผู้ซึ่งเป็นที่พอพระทัยต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า หนังสือเล่มนี้ควรจะเป็นวิถีชีวิตสำหรับเราทุกคน

อาจารย์ฮาวเวิร์ด เดวิด

ปริญญาเอกสาขาศาสนศาสตร์

ซาน เบอร์นาร์ดีโน รัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐฯ

บทที่ 1

เครื่องสำอางและเครื่องประดับ

สมาชิกในคริสตจักรหลายคนได้เลิกใช้เครื่องสำอางและเครื่องประดับเพียงเพราะคริสตจักรหรือศิษยาภิบาลของตนได้ขอให้เขาทำเช่นนั้น เพื่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความสามัคคีกัน ในคริสตจักร แม้ว่าการเลิกใช้สิ่งเหล่านี้เพื่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเป็นเหตุผลที่น่ายกย่อง แต่หากเราจะเป็นคริสเตียนที่เป็นผู้ใหญ่ เราจะต้องมีความเชื่อถ้อยตามพระคัมภีร์เพื่อตัวของเราเองหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหลังจากอ่านบทความนี้แล้ว ความคิดในการเลิกใช้เครื่องสำอางและเครื่องประดับเพียงเพื่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันจะนำไปสู่ความเชื่อถ้อยส่วนบุคคลอันเนื่องมาจากความรักและการทำให้องค์พระผู้เป็นเจ้าพอพระทัย

ศิษยาภิบาลต้องพบกับคำถามเช่นนี้หลายครั้งหลายครา "แค่แว่น แต่งงานเล็กๆ ของผม/ดิฉันจะเป็นอะไรไป คุณคิดว่าพระเจ้าจะไม่ให้ผม/ดิฉันไปสวรรค์เพียงเพราะผม/ดิฉันใส่เครื่องประดับเล็กๆ นี้อะไร" ข้าพเจ้ารู้สึกท้อใจและกังวลใจหลายครั้งเมื่อได้ยินคำถามเช่นนี้ โปรดสังเกตความหมายโดยนัยของคำถามนี้ ผู้ถามอยากรู้ว่าเขา/เธอจะไม่เชื่อฟังได้แค่นั้นและยังคงไปสวรรค์ได้ทัศนคติของพวกเขาแสดงให้เห็นความต้องการที่จะเชื่อฟังกฎที่เขียนไว้เท่านั้น เขาจะทำการที่กำหนดไว้ว่าเป็นกฎ "ต้องทำ" เท่านั้น

การคิดเช่นนี้ไม่ถูกต้อง คริสเตียนที่แท้จริงจะไม่เคยถามว่า "ผม/ดิฉันจะไม่เชื่อฟังได้มากแค่ไหน" แต่จะถามว่า "ผม/ดิฉันจะทำอะไรเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าได้บ้าง" วิธีคิดที่ถูกต้องจะเกิดขึ้นเมื่อแสงสว่างนำพระทัยของพระเจ้าเกี่ยวกับคำถามนั้น และรักพระองค์มากพอที่จะเชื่อฟังน้ำพระทัยของพระองค์ เมื่อยอมรับความคิดนี้ด้วยเต็มใจแล้ว ก็เหลือแต่ต้องศึกษาพระคัมภีร์เพื่อแสงสว่างนำพระทัย

ของพระเจ้าในเรื่องเกี่ยวกับการใช้เครื่องสำอางและเครื่องประดับ ซึ่งเป็นสิ่งที่เราจะกระทำกันต่อไป แม้ว่าเป็นเวลาหลายปี ข้าพเจ้าสามารถเห็นจากพระคัมภีร์ว่าพระเจ้าทรงไม่พอพระทัยในการใช้เครื่องสำอางและใส่เครื่องประดับ แต่ข้าพเจ้าไม่เข้าใจว่าทำไม ข้าพเจ้าเพิ่งจะเข้าใจเหตุผลดีๆ ไม่นานมานี้เองว่าทำไมพระเจ้าจึงทรงเกลียดชังการใช้เครื่องสำอางและเครื่องประดับมากจนทรงห้ามพระกายของพระองค์ไม่ให้ใช้สิ่งเหล่านี้

ในเอเสเคียล บทที่ยี่สิบแปด ตั้งแต่ข้อสิบเอ็ด เราจะเห็นว่าทำไมพระเจ้าจึงไม่พอพระทัยให้มีสิ่งเหล่านี้ในคริสตจักรของพระองค์ "พระวอนะของพระเจ้ามายังข้าพเจ้าว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงเปล่งเสียงบทร่ำครวญเพื่อกษัตริย์เมืองไระ และจงกล่าวแก่ท่านว่าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า 'เจ้าเป็นตราแห่งความสมบูรณ์แบบเต็มด้วยสติปัญญา และมีความงามอย่างพร้อมสรรพ เจ้าอยู่ในเอเดน พระอุทยานของพระเจ้า เพชรพลอยทุกอย่างเป็นเชื้อของเจ้า คือทับทิม บุษราคัมน้ำอ้อน เพชร เพทาย โกเมน และมณีโชติ ไพฑูรย์ มรกต และเบริล เพชรพลอยเหล่านี้ฝังในทองคำ และลวดลายแกะสลักก็เป็นทองคำ (ก็การเครื่องกลองและปี่ทั้งปวงของท่านก็อยู่ด้วยท่าน) สิ่งเหล่านั้นจัดเตรียมไว้ ในวันที่สร้างเจ้าขึ้นมา เราตั้งเจ้าให้อยู่กับเศรษฐี ผู้พิทักษ์ที่ได้เจิมตั้งไว้ เจ้าอยู่บนภูเขาบริสุทธิ์แห่งพระเจ้า และเจ้าเดินอยู่ท่ามกลางศิลาเพลิง เจ้าก็ปราศจากตำหนิในวิธีการทั้งหลายของเจ้า ตั้งแต่วันที่เจ้าได้ถูกสร้างขึ้น มาจนพบความบาปชั่วในตัวเจ้า ในความอุดมสมบูรณ์แห่งการค้าของเจ้านั้น เจ้าก็เต็มด้วยการทารุณ เจ้ากระทำบาป เราจะกำจัดเจ้าเสียจากภูเขาแห่งพระเจ้า และเศรษฐีพิทักษ์นั้นก็ขับเจ้าออกไปจากท่ามกลางศิลาเพลิง จิตใจของเจ้าผยองขึ้นเพราะความงามของเจ้า เจ้ากระทำให้สติปัญญาของเจ้าเสื่อมทรามลง เพราะเห็นแก่ความงามของเจ้า เราเหวี่ยงเจ้าลงที่ดินแล้ว เราตีแผ่เจ้าต่อหน้ากษัตริย์ทั้งหลาย เพื่อตาของท่านทั้งหลายเหล่านั้นจะเพลินอยู่ที่เจ้า (เราจะทิ้งท่านลงถึงดิน และวางท่านลงต่อหน้ากษัตริย์ทั้งหลายเพื่อกษัตริย์เหล่านั้นจะได้เห็นท่าน) เจ้ากระทำให้สถานนมัสการของเจ้าสาธารถ์ โดยความบาปชั่วมากมาย

ของเจ้า ในการค้าอันไม่ชอบธรรมของเจ้า เหตุฉะนั้นเราจึงนำไฟลงมาจากหมู่พวกเจ้า ไฟก็เผาผลาญเจ้า เรากระทำให้เจ้ากลับเป็นถ้ำไปบนพื้นโลก ในสายตาของคนทั้งปวงที่เห็นเจ้า"

เอเสเคียล 28:11-18 เป็นบทคำครวญเกี่ยวกับซาตาน ขอให้ท่านสังเกตว่าพระคัมภีร์กล่าวไว้ว่า "พระวณะของพระเจ้ามายังข้าพเจ้าว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงเปล่งเสียงบทคำครวญ" คำว่า **คำครวญ** มาจากรากศัพท์ว่า ความโศกเศร้า ซึ่งหมายถึงการร้องหรือโอดครวญในงานศพ ในข้อความนี้ พระเจ้าตรัสแก่เอเสเคียลให้เปล่งเสียงบทคำครวญเพื่อซาตาน เอเสเคียลจะต้องกล่าวว่า ซาตานเคยดีเพียงใดและกลายเป็นผู้ที่ชั่วร้ายเพียงใด "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงเปล่งเสียงบทคำครวญเพื่อกษัตริย์เมืองไทระ และจงกล่าวแก่ท่านว่าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า 'เจ้าเป็นตราแห่งความสมบูรณ์แบบ เต็มด้วยสติปัญญาและมีความงามอย่างพร้อมสรรพ'"

คำว่า **ความสมบูรณ์แบบ** หมายถึง ซาตานมีความสมบูรณ์แบบในความงามและสติปัญญาในสายพระเนตรของพระเจ้า เมื่อพระองค์ทรงสร้างซาตาน เขาไม่ใช่สิ่งมีชีวิตที่ชั่วร้าย เลวทรามและน่าเกลียด แต่เป็นสิ่งที่ทรงสร้างขึ้นโดยมีความสมบูรณ์แบบและเป็นตัวอย่างของความงามและสติปัญญาที่ดีที่สุดในบรรดาสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงสร้างขึ้นมา (เจ้าเป็นตราแห่งความสมบูรณ์แบบ เต็มด้วยสติปัญญา และมีความงามอย่างพร้อมสรรพ เจ้าอยู่ในเอเดน พระอุทยานของพระเจ้า) ตอนนี้ ขอให้สังเกตสิ่งที่พระเจ้าตรัสเกี่ยวกับซาตาน "...เพชรพลอยทุกอย่าง เป็นเสื้อของเจ้า คือทับทิม บุษราคัม น้ำอ้อน เพชร เพทาย โกเมน และมณีโชติ ไพฑูรย์ มรกต และเบริล เพชรพลอยเหล่านี้ฝังในทองคำ และลวดลายแกะสลักก็เป็นทองคำ (ก็การเครื่องกลองและปี่ทั้งปวงของท่านก็อยู่ด้วยท่าน) สิ่งเหล่านั้นจัดเตรียมไว้ในวันที่สร้างเจ้าขึ้นมา"

คำว่า **เครื่องกลอง** มาจากคำว่า กลองแถมบุริน พระเจ้าทรงให้เอเสเคียลอธิบายว่า พระองค์ได้เตรียมซาตานนั้นให้เป็นสิ่งที่ทรงสร้างขึ้นให้มีความสามารถและความสวยงามเป็นอย่างมาก จากนั้น พระองค์ตรัสว่าปีของซาตานได้เตรียมไว้ให้กับเขาในวันที่พระองค์ได้ทรงสร้างเขาไว้ นั่น ปีในที่นี้ไม่ใช่เครื่องดนตรี คำนี้มาจากรากศัพท์ของการเจียรไนและวางฐานเพชรหรือพลอยที่มีค่าอื่นๆ เพื่อให้อวดความงาม พระเจ้าตรัสว่า "เราสร้างเจ้าขึ้น ซาตาน เพื่อเป็นผู้มีความสามารถ ความงามและสมบูรณ์แบบในสติปัญญา อันเป็นความสมบูรณ์แบบแห่งฤทธิ์เดชในการสร้างของพระเจ้า"

จากนั้น พระองค์ตรัสว่า "เราตั้งเจ้าให้อยู่กับ **เศรูป** ผู้พิทักษ์ที่ได้เจิมตั้งไว้" คำว่า **ได้เจิมตั้งไว้** มาจากคำที่มีความหมายถึง การถูด้วยน้ำมันหรือทา ซาตานได้ทาและสวยงามเป็นอย่างมากยิ่งต่อผู้อื่นเพราะเครื่องประดับและการแต้มสีบนร่างกายของเขา ในการที่จะเข้าใจว่าการประดับและการแต่งหน้าตัวเองเสื่อมทรามลงเพียงใดหลังจากที่ซาตานทำให้สิ่งเหล่านี้เสื่อมทราม ให้เราเปิดไปในหนังสือเอเสเคียล 23:40-44

"ยิ่งกว่านั้น เธอยังได้ให้ไปหาผู้ชายมาจากเมืองไกล คือเธอใช้ผู้สื่อสารไปหา และดูเถิด เขาก็มา เขาก็ชำระตัวของเจ้า เจ้าทาตาของเจ้า และแต่งกายของเจ้าด้วยเครื่องประดับ เพื่อคนเหล่านั้น

เจ้านั่งอยู่บนตั่งอันสูงศักดิ์มีโต๊ะวางอยู่ข้างหน้า ซึ่งเป็นโต๊ะที่เจ้าได้วางเครื่องหอมและน้ำมันของเรา

เสียงของประชาชนที่ปล่อยตัวก็ดังอยู่กับเธอ พร้อมกับคนสามัญเขานำคนเมามาจากถิ่นทุรกันดารด้วย และเขาเอากำไลมือสวมที่แขนของผู้หญิงและสวมมงกุฎงามๆ บนศีรษะของเธอทั้งสอง

เราจึงกล่าวเรื่องเธอ ผู้ที่ร่วงโรยโดยการลวงประเวณีนีว่า เขายังเล่นซู้กับเธอหรือ

เพราะชายเหล่านั้นยังเข้าหาเธอ อย่างเดียวกับผู้ชายเข้าหาโสเภณี ดังนั้น เขาก็เข้าหาไอโฮลาร์ทกับไอโฮลิบาห์ซึ่งเป็นหญิงมีราคะ”

ขอให้สังเกตว่า หญิงมีราคะเหล่านี้ทำตาของพวกเขา คำนี้มาจากรากศัพท์เดียวกันกับคำในคัมภีร์สัมพันธของสตรองค์ (หมายเลข 4473) ซึ่งหมายถึงการทาหรือเจิมร่างกาย ซึ่งเป็นสิ่งเดียวกับที่ซาตานกระทำในเวลาก่อนที่พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ และด้วยการนั้นเอง เขากลายเป็นผู้ที่ผยองและเลวทรามเพราะความสวยงามที่ไม่จริง นอกจากนี้ ยังได้กล่าวอีกว่า หญิงมีราคะเหล่านี้แต่งกายด้วยเครื่องประดับ ซึ่งฟังดูเหมือนกับเอเสเคียล 28 เป็นอย่างมาก ซาตานใช้สิ่งปกปิดประเภทเดียวกันเพื่อซ่อนใจที่ชั่วร้าย เลวทรามและหลงไปของตน ดังนั้น จึงเป็นเรื่องง่ายที่จะเห็นว่าส่วนหนึ่งของพระคัมภีร์กล่าวถึงซาตานว่าใช้เครื่องประดับเหล่านี้และทำให้สิ่งเหล่านี้เสื่อมทราม และในเอเสเคียล 23 กล่าวถึงหญิงลวงประเวณีที่ทำการเดียวกันนั้น เพียงเท่านั้นควรจะพอแล้วที่แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงคิดอย่างไรเกี่ยวกับการทาและประดับร่างกายด้วยเครื่องประดับต่างๆ

ซาตานเลือกความสวยงามที่ไม่จริงเพื่อหลอกลวง สิ่งที่เลวทรามเพื่อล่อไปสู่ความบาปชั่ว แต่พระเจ้าทรงเลือกเครื่องประดับแห่งมนุษย์ภายในและเครื่องสำอางแห่งจิตใจ

พระเจ้าทรงหมายความว่า ไม่มีใครต้องใส่เครื่องประดับหรือใช้เครื่องสำอางเพื่อพิสูจน์สิ่งใดๆ เกี่ยวกับลักษณะนิสัยหรือความเชื่อของตนเอง พี่น้องทั้งหลาย หากท่านต้องใช้เครื่องประดับเพื่อพิสูจน์ว่าท่านแต่งงานแล้ว หรือใช้เครื่องสำอางเพื่อแสดงว่าท่านสวย แสดงว่ามีบางสิ่งขาดหายไปในชีวิตคริสเตียนของท่าน มิฉะนั้นแล้ว ลักษณะนิสัยหรือความเชื่อของท่านจะสะท้อนออกมาในราศีของพระวิญญาณ

ข้อแก้ตัวเดิมๆ ที่ว่าผู้หญิงจะถูกมองไม่ดีหากว่าไม่ใส่เครื่องประดับเพื่อแสดงว่าเธอแต่งงานแล้วนั้นเป็นสิ่งที่เหลวไหล ข้าพเจ้าเคยไปในคริสตจักรหลายๆ

แห่งที่ไม่ได้ใส่เครื่องประดับเลย ไม่แม้แต่แหวนแต่งงานแบบคาทอลิก และข้าพเจ้าไม่ได้ยินว่ามีผู้คิดไม่ดีเกี่ยวกับผู้หญิงที่เชื่อดีซึ่งไม่ได้ใส่แหวนแต่งงานเหล่านั้น ในหลายๆ ครั้ง เมื่อมีผู้ชายถามพวกเขาว่า แต่งงานหรือยัง พวกเธอมีโอกาสดียิ่งที่จะเป็นพยานเกี่ยวกับความไม่มีมลทินและความบริสุทธิ์ของพระเจ้า

ผู้ชายชาวโลกเพียงแต่ต้องการรู้ว่าผู้หญิงคนหนึ่งเป็นผู้บริสุทธิ์และชอบธรรมก็พอแล้ว สิ่งนี้เป็นป้ายหยุดพวกเขาไม่ให้ทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดต่อไป ไม่ใช่แหวน ในทางตรงกันข้าม ผู้ชายส่วนใหญ่ได้คำบอกเล่ากันมาว่าให้มองหาแหวนเมื่อต้องการพยายามไล่ตามหญิงอย่างไร้ศีลธรรม เพราะถ้าผู้หญิงตั้งครรรค์ขึ้นมา ก็สามารถบอกว่าลูกเป็นของสามี และไม่มีใครรู้ความจริง

พระเจ้าทรงเลือกให้ผู้ชายหรือผู้หญิงแสดงลักษณะนิสัยของตนด้วยผลของพระวิญญาณและด้วยการกระทำของพวกเขา การประดับด้วยเครื่องสำอางภายนอกนั้นอาจเป็นการพรางลักษณะที่แท้จริงของมนุษย์ภายใน

เอเสเคียล 28:14 กล่าวว่า "เราตั้งเจ้าให้อยู่กับเครือบ ผู้พิทักษ์ที่ได้เจิมตั้งไว้ เจ้าอยู่บนภูเขาบริสุทธิ์แห่งพระเจ้า และเจ้าเดินอยู่ท่ามกลางศิลาเพลิง" เขาเป็นผู้ที่ได้เจิมหรือทาไว้

ข้อ 15 "เจ้าก็ปราศจากตำหนิในวิธีการทั้งหลายของเจ้า ตั้งแต่วันที่เจ้าได้ถูกสร้างขึ้น" ขอให้สังเกตว่า ข้อพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า "มาจนพบความบาปชั่วในตัวเจ้า"

คำว่า **ความบาปชั่ว** มาจากคำอ้างอิง 5766 ในศัพท์สัมพันธ์ของสตรองค์ ซึ่งเป็นคำที่เราใช้ในทุกวันนี้นี้หมายถึง ความชั่วร้าย มาจากคำเดิมที่มีความหมายว่า การบิดเบือนของศีลธรรม การตกลงกับมนุษย์คนอื่นๆ อย่างไม่ยุติธรรมหรือไม่ถูกต้อง

ลูซิเฟอร์ได้ทำสิ่งนั้นเองเมื่อเขาหลงไปจากความบริสุทธิ์ เขาเริ่มใช้เครื่องสำอางที่มีสีสันมากมายเหล่านี้และประดับกายด้วยเครื่องประดับเพื่อที่จะ

บิดเบือนศีลธรรม เพื่อตกลงกับมนุษย์คนอื่นๆ อย่างไม่ยุติธรรมและไม่ถูกต้อง และพยายามที่จะปกปิดลักษณะที่แท้จริงของใจที่ชั่วร้ายของคนทั้งหลายที่ต้องบังเกิดใหม่และมีการเปลี่ยนแปลง

ดังนั้น คริสเตียนทุกคนจะต้องไม่ประดับกายด้วยเครื่องประดับหรือใช้เครื่องสำอาง ตามจริงแล้ว สิ่งเหล่านี้เป็นมาจากผีมาร ด้วยเหตุนี้ พระเจ้าจึงไม่ทรงพอพระทัยสิ่งเหล่านี้เมื่อผีมารหลงไป เพราะเขาใช้สิ่งที่ไม่จริงเพื่อปกปิดลักษณะที่แท้จริงซึ่งอยู่ใต้สิ่งที่อยู่ภายนอกนั้น การปกปิดของลูซิเฟอร์ไม่ได้หมายความว่าเขาบริสุทธิ์ภายใน แต่หมายความว่าเขาช้อนและปกปิดใจที่ไม่บริสุทธิ์ของตนที่ทำให้เขาหลงไปในเวลาแรกนั้น

หลังจากลูซิเฟอร์หลงไป พระเจ้าไม่ทรงเลือกเครื่องประดับหรือเครื่องสำอางเพื่อทำให้คนหนึ่งคนใดสวยงามอีก

ในปฐมกาล 35:1-4 พระเจ้าตรัสให้ยาโคบนำครอบครัวของตนไปยังเบธเอล ไปยังแท่นบูชาขององค์พระผู้เป็นเจ้า ยาโคบถือว่าที่นั่นเป็นสถานที่ถวายเฉพะแต่พระเจ้า เพราะเป็นสถานที่ที่เขาได้เห็นมาหาพระเจ้าในเวลาก่อนหน้านั้น

หลังจากยาโคบเห็นบันไดที่ขึ้นไปถึงสวรรค์ในความฝันของเขา แต่ก่อนครอบครัวของเขาจะถวายตัวในสถานที่บริสุทธิ์นั้นได้ เขาได้บอกกับครอบครัวของเขาว่า "จงตั้งพระต่างด้าวที่อยู่ท่ามกลางเจ้าเสียให้หมด"

ครอบครัวของเขาได้นำธรรมเนียมของผู้ที่ไม่เชื่อพระเจ้ามามีเมื่อเขาพักอาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้น มีของบางอย่างที่เขาต้องทิ้งไปก่อนที่จะไปยังแท่นบูชาได้ เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งของของคนต่างชาติ โปรดสังเกตในข้อ 4 ว่าสิ่งเหล่านี้คืออะไร

"คนทั้งหลายเอาพระต่างด้าวทั้งหมดที่มีอยู่ กับตุ้มหูที่หูของเขามาให้ยาโคบ ยาโคบก็ฝังไว้ใต้ต้นก่อที่อยู่ใกล้เมืองเชเคม"

ในผู้วินิจฉัย 8:24 เราแน่ใจว่า ซนนิชมาเอลใส่ตุ้มหู ข้อนี้หมายความว่า พวกเขาใส่เครื่องประดับเหล่านี้เป็นสิ่งแสดงให้เห็นการหันไปจากพระเจ้าเที่ยงแท้

ปฐมกาลบทที่ 34 เผยว่าบุตรชายของยาโคบได้กระทำความบาปที่ร้ายแรงบางอย่าง และยาโคบมาต่อหน้าพระพักตร์พระเจ้าเพื่อถวายเครื่องบูชาสำหรับการไถ่บาปเพื่อพวกเขาและเพื่อครอบครัวของยาโคบ เวลานั้นเป็นเวลาที่ต้องตรวจสอบจิตใจและกลับใจใหม่ ทำทุกอย่างเพื่อแก้ไขสิ่งผิดให้ถูก และเปิดทางให้พระเจ้าทรงอวยพระพรแก่พวกเขาได้ เขายกเลิกธรรมเนียมในการใส่เครื่องประดับของผู้ที่ไม่เชื่อนี้ไปพร้อมกับพระต่างด้าว ตุ้มหูของพวกเขาถูกทิ้งไปด้วย

ผู้ที่ไม่เชื่อพระเจ้านัมัสการผีมาร ในการนัมัสการผีมารทั้งหลายนั้น พวกเขานัมัสการซาตานโดยการใช้เครื่องสำอางและเครื่องประดับที่ซาตานได้สวมใส่ก่อนที่จะหลงไป หลังจากนั้นเมื่อได้พบความบาปชั่วในเขา เขาถูกไล่ไปจากสวรรค์ ตอนนี้ สาวกของผีมารยังใช้เครื่องสำอางและใส่เครื่องประดับเพื่อช่วยปิดบังความเลวทรามและการหันไปจากพระเจ้าเที่ยงแท้

ในทำนองเดียวกัน มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในอพยพ 33:1-6 ในบทก่อนหน้านั้น คนทั้งหลายหันไปจากพระเจ้า ในขณะที่โมเสสอยู่บนภูเขาเพื่อรับธรรมบัญญัติสิบประการ ชาวอิสราเอลจำนวนมากได้นัมัสการวัวทองคำ ซึ่งทำให้เกิดภัยพิบัติและการทำลายต่อชาติอิสราเอล

โมเสสได้เรียกให้พวกเขากลับใจใหม่ โดยกล่าวว่า "ในวันนี้ท่านทั้งหลายจงสถาปนาตัวเองรับใช้พระเจ้า (จงถวายตัวอยู่ฝ่ายพระยะโฮวาในกาลวันนี้) จงให้ทุกคนสู้รบกับบุตรและพี่น้องของตน เพื่อวันนี้ พระองค์จะได้อำนวยการพระพรแก่ท่านทั้งหลาย" อพยพ 32:29

ในบทต่อมา โมเสสขึ้นไปที่พลับพลาเพื่อร้องต่อพระเจ้าเพื่อคนทั้งหลายที่ยังใส่เครื่องประดับของผู้ที่ไม่เชื่อ จากวันที่เขาได้ทำตามใจตัวและทำความบาป

คำสั่งที่พระเจ้าทรงให้เพื่อที่ชาวอิสราเอลจะกลับเหมือนเดิมนั้น ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงเครื่องแต่งกาย เหมือนเช่นเดียวกับยาโคบและครอบครัวของเขา

พระเจ้าตรัสว่า "เจ้าทั้งหลายเป็นชนชาติที่หัวแข็ง ถ้าเราจะขึ้นไปกับเจ้าเพียงครู่เดียว เราก็จะทำลายล้างเจ้าเสีย เหตุฉะนั้น จงถอดเครื่องประดับออกเสีย เพื่อเราจะรู้ว่าควรจะทำอย่างไรกับเจ้า"

ฝ่ายชนชาติอิสราเอล ก็ถอดเครื่องประดับออก ตั้งแต่ตอนที่เขาอยู่แถบภูเขาไฮเรบเป็นต้นมา" อพยพ 33:5-6

เราจึงไม่ต้องสงสัยเลยว่าพระเจ้าทรงคิดเช่นไรเกี่ยวกับการใส่เครื่องประดับเหล่านั้น พระเจ้าผู้ทรงไม่เปลี่ยนแปลงตรัสให้พวกเขาถอดสิ่งเหล่านั้นออกและแสดงตนเองเพื่อการตัดสิน เพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับการหันไปจากพระเจ้าในเรื่องนี้

น่าสนใจเป็นอย่างมากว่า การห้ามนี้เกี่ยวข้องกับการเดินทางไปยังแผ่นดินแห่งพันธสัญญา

พระเจ้าตรัสว่า "เราจะใช้ทูตผู้หนึ่งนำหน้าเจ้าไปและจะไล่คนคานาอัน คนอามไรต์ คนฮิตไทต์ คนเบริสซี คนฮีไวต์ คนเยบุส...แต่เราจะไม่ขึ้นไปกับพวกเจ้า เกรงว่าเราจะทำลายล้างพวกเจ้าเสียกลางทาง เพราะว่าเจ้าเป็นชนชาติที่หัวแข็ง" อพยพ 33:2-3

เป็นสิ่งสำคัญที่พวกเขาต้องถอดเครื่องประดับออกก่อนที่จะเข้าสู่แผ่นดินแห่งพันธสัญญา การเข้าสู่ดินแดนแห่งพันธสัญญาเป็นแบบของบุตรของพระเจ้าในการเข้าสู่การอวยพรและพระสัญญาของพระองค์ ดังนั้น เราจะต้องละทิ้งเครื่องประดับของเราเช่นกัน

ท่านอาจจะกล่าวว่า "แล้วมันเกี่ยวอะไรกับเราด้วย" อาจารย์เปาโลได้บันทึกไว้ใน 1 โครินธ์ 10:11 ในข้อที่ 2 ว่า "เหตุการณ์เหล่านี้ได้บังเกิดแก่เขาเพื่อเป็นตัวอย่าง และได้บันทึกไว้เพื่อเตือนสติเราทั้งหลาย" เขาได้เปรียบเทียบประสบการณ์ที่ทะเลแดงเหมือนการบัพติศมา และในข้อ 7 และ 8 เขากล่าวถึงการหันไปจากพระเจ้าของอิสราเอลในอพยพ 32 เมื่อพวกเขาได้สร้างวัวทองคำขึ้น จากนั้น อาจารย์เปาโลอธิบายในข้อ 11 ว่าสิ่งเหล่านี้ที่เกิดขึ้นกับพวกเขาเป็นการเตือนสติเราทั้งหลาย ทั้งนี้ หมายความว่าสิ่งที่พระเจ้าทรงลงโทษพวกเขาเพราะเขาหันไปจากพระองค์นั้นเพื่อที่จะสอนบางสิ่งแก่เรา คำสั่งของพระองค์ต่อพวกเขาให้ถอดเครื่องประดับก่อนที่จะเข้าสู่แผ่นดินคานาอันนั้นมีประโยชน์แก่เราก่อนที่จะเราจะเข้าสู่แผ่นดินสวรรค์ ข้อความนี้มีความคล้ายคลึงกันอย่างเห็นได้ชัด

จากบันทึกต่างๆ ก่อนหน้านั้น แสดงให้เห็นว่าเครื่องประดับไม่มีความเกี่ยวข้องกับความสุขชอบธรรม แต่เกี่ยวข้องกับความสุขชั่วร้ายและการติดตามผีมาร

หลายคนได้ถามคำถามเกี่ยวกับที่มาของคำกล่าวว่า "แต่งหน้าเหมือนเยเซเบล" ท่านอาจเคยได้ยินคำกล่าวนี้ด้วยตนเอง คำตอบมีอยู่ใน 2 พงศกษัตริย์ 9:30 "เมื่อเยชูมาถึงเมืองยิสเรเอล เยเซเบลทรงทราบเรื่อง พระนางก็ทรงเขียนตาและแต่งพระเศียรและทรงมองออกไปทางพระแทล"

นักเรียนที่ศึกษาพระคัมภีร์ทราบถึงเรื่องของราชินีต่างชาติที่ชั่วร้ายผู้ส่งประหารผู้เผยพระวจนะจำนวนมากของพระเจ้าเป็นอย่างดี ในการศึกษาที่มาของคำกล่าวนั้นจากพระคัมภีร์ แสดงให้เห็นเงาที่ไม่บริสุทธิ์ของแต่งหน้า เราจะเห็นต่อไปว่าการใช้เครื่องสำอางที่มีสีสันต่างๆ นั้นเป็นเครื่องหมายของหญิงที่ไม่เชื่อพระเจ้าและหญิงที่ไม่สัตย์ซื่อตลอดทั้งพระคัมภีร์

โดยผ่านทางผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ พระเจ้าทรงให้คำเตือนที่ร้ายแรงที่สุดประการหนึ่งในพระคัมภีร์เกี่ยวกับเครื่องประดับ เราไม่พบการเปิดเผยถึง

ความรู้สึกของพระเจ้าเกี่ยวกับการใส่เครื่องประดับที่ตรงและแน่นชิดมากไปกว่านี้ใน
ที่อื่น ๆ

ในอิสยาห์ 3:16 พระเจ้าไม่ตรัสถึงเครื่องประดับอย่างทั่วไป แต่ทรงตรัส
ถึงสิ่งเฉพาะต่างๆ ที่บุตรของศิโยนได้สวมใส่ ขอให้สังเกตว่า พระเจ้าผู้ทรง
เหมือนเดิมในเวลานานนี้ เวลารุ่นนี้และต่อไป เป็นนิจกาล ทรงพอพระทัยกับการ
ใส่สิ่งเหล่านี้หรือไม่

"พระเจ้าตรัสว่า เพราะธิดาทั้งหลายของศิโยนนั้นก็ผิวยง และเดินคอคยัด
คอยาว ตาของเขาขม้อยขม้าย เดินกระดุกกระดิง ขยับเท้าให้มีเสียงกรังกรัง

พระเจ้าจะทรงให้เป็นชั้นนระตุ ที่ศีรษะของบรรดาธิดาของศิโยน และ
พระองค์จะทรงกระทำให้น้ำผากของเขาทั้งหลายล้นไป

ในวันนั้นพระเจ้าจะทรงนำเอาเครื่องวิจิตรงดงามไปเสีย คือกำไลข้อมือ
ปิ่นจุกหรีจ ตุ้มวงเดือน

จี้ กำไลมือ ผ้าแถบ ผ้ามาลา กำไลต้นแขน ผ้าคาดเอว หีบเครื่องน้ำอบ
ตะกรุดพิสมร

แหวนตราและแหวนจมูก" อิสยาห์ 3:16-21

ขอให้เราหยุดตรงกลางของการบรรยายนี้ และถามคำถามว่า "พระเจ้าจะ
ทรงนำสิ่งเหล่านี้ออกไปอย่างไร"

ในข้อ 4 ของบทต่อมา เขียนว่า "ในเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงล้างความ
โสโครกของธิดาทั้งหลายของศิโยน...ด้วยอาณูภาพแห่งการพิพากษาและด้วย
อาณูภาพของการเผา" อย่ามองข้ามข้อเท็จจริงที่พระเจ้าตรัสเกี่ยวกับเครื่องประดับ
เหล่านี้ นั่นคือ ความโสโครก ความโสโครก! ท่านเข้าใจสิ่งที่พระเจ้าตรัสหรือไม่
เครื่องประดับเป็นความโสโครก!

ต่อจากนั้น พระองค์ทรงบรรยายไว้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับผู้ที่รอดจากการ
ชำระล้างเครื่องประดับเหล่านี้ "ในวันนั้นบรรดาสิ่งที่ยกเพราะพระเจ้าจะงดงาม

และรุ่งโรจน์ และพืชผลของแผ่นดินนั้นจะเป็นความภูมิใจ และเป็นเกียรติของ
อิสราเอลผู้รอดตายมา

และคนที่เหลืออยู่ในศิโยนและค้างอยู่ในเยรูซาเล็ม เขาจะเรียกว่าบริสุทธิ์
คือทุกคนผู้มีชื่อในทะเบียนชีวิตในเยรูซาเล็ม" อีสยาห์ 4:2-3

ดังนั้น เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสเกี่ยวกับเครื่องประดับและห้ามไม่ให้ใช้
เครื่องประดับ พระองค์ตรัสถึงในทางที่ไม่พอพระทัย เพราะเป็นสิ่งที่เสื่อมทราม
เป็นหมายสำคัญถึงการหันไปจากพระเจ้า

ใน เอเสเคียล 28:17 องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงไม่พอพระทัยเช่นเดียวกันเมื่อ
ตรัสถึงฝีมือและสติปัญญาที่น่าอัศจรรย์ของเขา และการปกปิดด้วยเครื่องประดับ
ต่างๆ ที่ทำให้เขาสวยงามภายนอก

เอเสเคียล 28:17 กล่าวว่า "จิตใจของเจ้าผยองขึ้นเพราะความงามของ
เจ้า" ทำไมเขาจึงสวยงาม เพราะพลอยทุกชิ้นที่เขาใช้เป็นเครื่องปกปิด รวมทั้ง
ทองคำด้วย นอกจากนี้ เขายังเป็นผู้ที่มีสติปัญญามาก สิ่งมีชีวิตที่ฉลาดมากและ
ความงามของเขามาจากการใส่เครื่องประดับด้วยพลอยและโลหะที่มีค่าต่างๆ และ
รัศมีและความเปล่งปลั่งจากโลหะและเครื่องประดับเหล่านั้นบนตัวเขา พระคัมภีร์
กล่าวว่า "จิตใจของเจ้าผยองขึ้นเพราะความงามของเจ้า"

"เจ้ากระทำให้สติปัญญาของเจ้าเสื่อมทรามลง" สติปัญญาของเขาเสื่อม
ทรามลงเพราะความงามอันเกิดจากสิ่งที่สวยงามไม่จริง ได้แก่เครื่องประดับและทองที่
ประดับกายเขานั้น "เจ้ากระทำให้สติปัญญาของเจ้าเสื่อมทรามลง เพราะเห็นแก่
ความงามของเจ้า" คำว่า **ความงาม** หมายถึงความเปล่งปลั่งและการยั่วยวน และ
การสะท้อนต่อคนทั้งหลายด้วยสิ่งภายนอกที่เขาใส่ นั่น

"เราจะทิ้งท่านลงถึงดิน และวางท่านลงต่อหน้ากษัตริย์ทั้งหลายเพื่อ
กษัตริย์เหล่านั้นจะได้เห็นท่าน" ท่านได้เห็นแล้วถึงสติปัญญาที่พระเจ้าทรงให้แก่เขา
และพระคัมภีร์กล่าวว่าเขาสมบุรณ์แบบมาจนพบความบาปชั่วในตัวเขา เขาเสื่อม

ทรมานลงเพราะความบาปชั่ว่นั้น ความบาปชั่วเกิดขึ้นเพราะเขาผยองขึ้นด้วยความ
งามของลักษณะภายนอก เขาควรจะมีความงามภายในไม่ใช่ภายนอก แต่เขากลับ
มีแต่ความงามภายนอกเท่านั้น ดังนั้น พระเจ้าจึงทรงสถาปนาแข่งการใช้เครื่องสำอาง
เพื่อแต่งแต้มบุคคลหรือร่างกาย รวมถึงการใส่พลอย ทองและเงินอันมีค่าทั้งหลาย
ผู้นับถือศาสนาอื่นและผู้ที่หันไปจากพระเจ้าใช้สิ่งเหล่านี้ แต่คริสตจักรของพระเจ้า
ผู้ทรงพระชนม์อยู่จะ**ต้อง**ไม่ใช่สิ่งเหล่านี้เลย

หากท่านต้องการให้สติปัญญาของท่านเสื่อมทรามเพราะความงาม
ภายนอก ก็สวมใส่พลอยและทองอันมีค่านั้น แต่คริสเตียนไม่ควรจะทำเช่นนั้น

หากว่าพระเจ้าไม่ทรงเลือกการใส่เครื่องประดับเหล่านี้ หรือการทำ
ร่างกายเพื่อแสดงความสวยงามแล้ว พระเจ้าทรงเลือกอะไร ขอให้เปิดไปที่ 1 โครินธ์
1:26-29

"ดูก่อนที่น้องทั้งหลาย จงพิจารณาดูว่า พวกท่านที่พระเจ้าได้ทรงเรียกมา
นั้นเป็นคนพวกไหน มีน้อยคนในโลกนิยมว่ามีปัญญา มีน้อยคนที่มีอำนาจ มีน้อย
คนที่มีตระกูลสูง

แต่พระเจ้าได้ทรงเลือกคนในโลกถือว่าโง่เขลา เพื่อให้คนมีปัญญาอัป
อาย เพื่อให้คนที่แข็งแรงอัปอาย

พระเจ้าได้ทรงเลือกสิ่งที่โลกถือว่าต่ำต้อยและดูหมิ่น และเห็นว่าไร้สาระ
เพื่อทำลายสิ่งซึ่งโลกเห็นว่าสำคัญ

เพื่อมิให้มนุษย์สักคนหนึ่งอวดต่อพระเจ้าได้"

สิ่งสำคัญประการหนึ่งเกี่ยวกับข้อพระคัมภีร์นี้อยู่ในข้อ 27 ที่เขียนไว้ว่า
"พระเจ้าได้ทรงเลือกคนในโลกถือว่าโง่เขลา" สิ่งที่โง่เขลาเพื่อให้คนมีปัญญาอัป
อาย คำว่า **โง่เขลา** นี้มาจากคำอ้างอิง 3474 และ 3466 ในศัพท์สัมพันธ์ของสตร
รองค์ ความหมายของคำที่ใช้ในที่นี้คือ **คนโง่** เราคิดว่าคนโง่คือคนที่เชื่อ โง่เขลา ไม่
มีการศึกษาและอื่นๆ โลกนี้มองดูคริสตจักรและกล่าวว่า เป็นวิถีชีวิตที่โง่มาก เป็นวิถี

ชีวิตที่ถูกขัง ทำไมพระเจ้าจึงทรงเลือกที่จะให้ทั้งเครื่องประดับกายต่างๆ ในสายตาของมนุษย์เป็นสิ่งที่โง่เขลา แต่พระเจ้าตรัสว่า พระองค์ทรงเลือกวิธีที่โง่เขลาเพื่อทำให้คนมีปัญญาอับอาย

ลูซิเฟอร์เลือกการประดับกายภายนอก แต่พระเจ้าทรงเลือกสิ่งที่ซ่อนอยู่ภายใน สิ่งต่างๆ ที่ดูเหมือนเหลวไหลในสายตาทางธรรมชาติ แต่เมื่อมองดูอย่างใกล้ชิด จะเห็นว่าวิธีที่พระเจ้าทรงใช้เป็นทางที่ดีกว่า เพราะเป็นทางแห่งจิตใจ ไม่ใช่การประดับกายภายนอก

คนโง่ ยังหมายถึงวิธีที่ลึกลับหรือลึกลับ วิธีที่เมื่อมองครั้งแรกไม่ได้เป็นวิธีที่ดีที่สุดอย่างเห็นได้ชัดต่อสายตาของผู้พบเห็น ด้วยเหตุนี้ หลายคนไม่สามารถเข้าใจได้ว่าทำไมเราจะต้องเลิกใช้เครื่องประดับและเครื่องสำอางอันมีสีสันเพื่อที่จะใช้ชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้า

ลูซิเฟอร์เลือกการประดับกายภายนอก การแสดงออกภายนอกเพื่อปกปิดใจที่เลวทรามของเขา ในขณะที่พระเจ้าทรงเลือกการประดับภายใน มนุษย์ที่ซ่อนอยู่แห่งใจนั้น เราจะกล่าวถึงเรื่องนี้ต่อไป

ดังนั้น ตลอดทั้งพระคัมภีร์ พระเจ้าทรงเผยให้เห็นอย่างชัดเจนเกี่ยวกับความเกลียดชังต่อการแสดงความหยิ่งยโสในการใส่เครื่องประดับ

หลังจากทั้งสิ่งประดับที่สวยงามไม่จริงเหล่านี้ออกไปหมด พระเจ้าทรงกล่าวถึงผู้หญิงทั้งหลายว่าเป็นผู้ที่สวย บริสุทธิ์และงาม เห็นได้ชัดว่า พระองค์ไม่ได้ยกย่องความงามในวิธีแบบเดียวกับที่เรายกย่อง ผู้หญิงใส่เครื่องประดับทั้งหลาย เพื่อให้ตนเองสวยงาม แต่พระเจ้าตรัสว่าเป็นความโสโครก เมื่อชำระสิ่งเหล่านี้ออกไป พระองค์ตรัสว่าพวกเขาสวยและงาม อย่าเข้าใจความสำคัญของความจริงนี้ผิดไป พระเจ้าทรงใช้คำว่า **สวย** เพื่อบรรยายถึงเจ้าสาวของพระองค์ ซึ่งเป็นคริสตจักร "เราจะทำลายสาวสวยและแบบบาง คือบุตรของศิโยนเสีย" เยเรมีย์ 6:2

นอกจากนี้ พระองค์ยังได้ตรัสอีกเกี่ยวกับการประเมินความหยิ่งโสที่แสดงออกในผู้หญิงว่า "ความลำเอียงของเขาคือเป็นพยานปรักปรำเขาทั้งหลาย เขาบ่าวร้องความผิดของเขาอย่างโหดโหด เขามีได้ปิดบังไว้ วิบัติแก่เขา เพราะว่าเขาได้นำความชั่วร้ายมาเหนือตัวเขาเอง" อิสยาห์ 3:9

ท่านเห็นหรือไม่ว่าการประดับกายภายนอกเป็นความบาปอย่างไม่ต้องสงสัย หน้าตาที่แต่งแต้มของเขามีความเกี่ยวข้องกับความหยิ่งทะนงจนพระเจ้าทรงใช้เครื่องสำอางของผู้หญิงเพื่อเป็นตัวอย่างของความไร้ยางอาย

ขอให้ระลึกว่า พระเจ้าทรงถือว่าแหวนเป็นส่วนหนึ่งของความโสโครกของบุตรแห่งศิโยน

พระองค์ทรงหมายถึงแหวนประเภทไหน บางคนอาจถามว่าแหวนรุ่นด้วยไหม แหวนนั้นไม่ใช่การประดับด้วยเครื่องประดับหรือ ท่านเห็นแล้วว่าพระเจ้าตรัสเช่นไรเกี่ยวกับแหวนประเภทอื่นๆ ด้วย สิ่งเหล่านี้มีความหมายที่เป็นสัญลักษณ์ แต่ไม่จำเป็นในชีวิตคริสเตียนเพื่อแสดงถึงสิ่งใดๆ

พระเจ้าทรงเป็นผู้เริ่มต้นการสมรสและเมื่อพระองค์ทรงกระทำเช่นนั้น พระองค์ไม่ได้จัดพิธีและตรัสให้พวกเขาใส่แหวนเพื่อพิสูจน์ว่าได้แต่งงานกันแล้ว สิ่งที่จะพิสูจน์ตัวเขานั้นคือใจภายในและการกระทำภายนอก ไม่ใช่การประดับกายตามอย่างผู้ที่ไม่เชื่อในการใส่แหวน ตุ่มหู เครื่องประดับและอื่นๆ

ทำไมเราจึงศึกษาพระคัมภีร์เกี่ยวกับเรื่องนี้ ไม่ใช่ว่าเรากำลังพยายามหาสิ่งที่ทำให้องค์พระผู้เป็นเจ้าพอพระทัยมากที่สุดหรือ เราไม่ได้แสวงหาทางที่จะหลีกเลี่ยงสิ่งที่ทำให้พระองค์ทรงพอพระทัย วัตถุประสงค์เดียวของเราคือเพื่อแสวงหาน้ำพระทัยของพระองค์ เพื่อที่จะปฏิบัติตาม เราชักพระองค์มากเกินกว่าที่จะเสี่ยงในการทำให้พระองค์ไม่พอพระทัย ด้วยเหตุนี้ คริสเตียนที่แท้จริงจึงไม่ได้เถียงเกี่ยวกับประเภทของแหวน หรือพยายามหาเหตุผล หรือพยายามโต้เถียงกับนี้

พระทัยของพระเจ้า เพื่อที่จะใส่แหวนที่มีความหมายประเภทใดๆ หรือแม้แต่พยายามแก้ต่างเกี่ยวกับการใส่แหวนไม่ว่าในวิธีใดๆ

ไม่มีตัวอย่างใดในพระคัมภีร์แสดงให้เห็นว่ามีใครใส่สิ่งใดๆ บนร่างกาย เพื่อแสดงถึงการแต่งงาน ประวัติศาสตร์ของแหวนแต่งงานต่างพร้อยไปด้วยการนินยาคดโกงอาทิตยของผู้ที่ไม่เชื่อพระเจ้าและการถือโชคลางของชาวโรมันคาทอลิก ท่านไม่สามารถโต้เถียงเพื่อต่อสู้ความเป็นจริงที่ว่าสิ่งนี้ไม่เป็นที่พอพระทัยต่อพระเจ้า คริสเตียนที่อยู่ในทางเนื้อหนังอาจโต้เถียงว่าไม่ชัดเจนว่าคนๆ หนึ่งจะหลงไปเพราะการใส่แหวน แต่คริสเตียนที่รักพระเจ้าเป็นที่สุดจะตอบว่าเพียงพอแล้วที่รู้ว่าการใส่แหวนเป็นสิ่งที่ทำให้องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราไม่พอพระทัย และด้วยเหตุนี้ จึงไม่ควรมีข้อสงสัยในเรื่องนี้อีก

เหมือนเช่นผู้เขียนพระคัมภีร์เก่าอื่นๆ หลายคน ผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์ได้กล่าวถึงประเภทของผู้ที่ใส่เครื่องประดับที่สวยงามไม่จริงนี้ พระเจ้าทรงสัมพันธ์ผู้บริสุทธิ์เหล่านี้เพื่อกล่าวถึงประชากรของพระเจ้าเมื่อพวกเขาหันหลังไปจากพระองค์ ผู้เผยพระวจนะกล่าวถึงพวกเขาว่าเป็นหญิงโสเภณีหรือภรรยาที่ไม่สัตย์ซื่อ

ขอให้สังเกตพระวจนะของพระเจ้าเขียนไว้ว่า "เจ้าผู้ที่ถูกทิ้งร้างเอ๋ย ที่เจ้าแต่งตัวสีแดงนั้น เจ้าทำอะไรกัน และที่เจ้าประดับตัวด้วยอาภรณ์ทองคำที่เจ้าขายยวดวงตาให้กว้างด้วยแค้นใจ เออ เจ้าแต่งตัวให้งามเสียเปล่า คนรักของเจ้าดูหมิ่นเจ้า เขาทั้งหลายแสวงชีวิตของเจ้า" เยเรมีย์ 4:30

ก่อนหน้านี้ เราได้อ่านว่าเอเสเคียลบรรยายถึงยูดาห์ที่หันไปจากพระเจ้าว่าเป็นหญิงโสเภณีสองคนในเอเสเคียล 23:40 โยเซายังได้แสดงความคิดเช่นเดียวกันนี้เมื่อบรรยายถึงความหน้าซื่อใจคดของอิสราเอล

"เราจะทำโทษนางเนื่องในวันเทศกาลเลี้ยงพระบาอัล เมื่อนางเผาเครื่องหอมบูชาพระนั้น แล้วก็แต่งกายของนางด้วยแหวน และทองรูปพรรณ และติดตามบรรดาคนรักของนางไป และลืมเราเสีย พระเจ้าตรัสดังนี้แหละ" โยเซยา 2:13

ข้อพระคัมภีร์นี้แสดงถึงความจริงอย่างชัดเจนและไม่มีข้อสงสัย พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ผู้ยิ่งใหญ่ไม่ทรงพอพระทัยกับสิ่งเหล่านั้นและใช้สิ่งเหล่านั้นเพื่อเป็นหมายสำคัญถึงการหันไปจากน้ำพระทัยของพระองค์

ขอให้เปิดไปยังพระคัมภีร์ใหม่เพื่อคุณภาพที่ชัดเจน ท่านจะเห็นว่ายอห์นในหนังสือวิวรณ์บรรยายถึงหญิงแพศยาซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของคริสตจักรปลอมนั้นประดับด้วยเครื่องทองคำ เพชรพลอยต่างๆ และไข่มุก และถือถ้วยทองคำไว้ในมือของเธอ ถ้วยนั้นเต็มไปด้วยสิ่งน่าสะอิดสะเอียน และของโสโครกแห่งการลวงประเวณี วิวรณ์ 17:4

ส่วนคริสตจักรที่แท้จริงมีบรรยายไว้ในวิวรณ์ 12:1 ว่าเป็นหญิงที่มีความงาม มีราศีของดวงอาทิตย์เป็นอาภรณ์ ผู้หญิงนี้คือ เจ้าสาวของพระคริสต์ แบบของระบบศาสนาที่แท้จริงและปลอมเหล่านี้ยังแสดงให้เห็นความเกลียดชังของพระเจ้าต่อการใช้เครื่องประดับที่สวยงามไม่จริงอีกด้วย

งานเขียนเปโตรและเปาโลจะแสดงความคิดเห็นที่แน่นอนและมั่นคงของคริสตจักรยุคแรกเกี่ยวกับการใช้เครื่องประดับ

เปาโลเขียนว่า "ฝ่ายพวกผู้หญิงก็เหมือนกัน ให้แต่งตัวสุภาพเรียบร้อย ไม่ใช่ถักผมหรือประดับกายด้วยเครื่องทองและไข่มุก หรือเสื้อผ้าราคาแพง

แต่ให้ประดับด้วยการกระทำดี ซึ่งสมกับหญิงที่ประกาศตัวว่าถือพระเจ้า" 1ทิโมธี 2:9-10

เปโตรเขียนไว้คล้ายคลึงกัน แต่เน้นถึงหญิงคริสเตียนผู้มีสามีที่ไม่ได้เชื่อ เขากล่าวว่า "ฝ่ายท่านทั้งหลายที่เป็นภรรยาก็เช่นกัน จงเชื่อฟังสามีของท่าน เพื่อว่าแม้สามีบางคนจะไม่เชื่อฟังพระวาระของพระเจ้า แต่ความประพฤติของภรรยาที่อาจจจะจงใจเขาได้ โดยไม่ต้องพูดเลยสักคำเดียว

คือเมื่อเขาได้เห็นการประพฤติที่นอบน้อมและดีงามของท่านทั้งหลาย ผู้เป็นภรรยา

การประดับกายของท่านนั้น อย่าให้เป็นการประดับภายนอกด้วยการถัก
ผม ประดับด้วยเครื่องทองคำและนุ่งห่มเสื้อผ้าสวยงาม

แต่จงให้เป็นการประดับภายในจิตใจ แต่งด้วยเครื่องประดับซึ่งไม่รู้เสื่อม
สลาย คือด้วยจิตใจที่สงบและสุภาพซึ่งเป็นสิ่งที่ประเสริฐยิ่งในสายพระเนตรพระ
เจ้า" 1 เปโตร 3:1-4

ท่านจะเห็นว่าพระเจ้าได้ตรัสแก่ซาตานว่า "เจ้าจะทำการหลอกลวงได้
ตามที่ต้องการ เจ้ามีความสง่างามทั้งปวง ราชสีห์ทั้งปวง ความงามทั้งปวง สิ่งหลอกลวงที่
ดึงดูดใจทั้งปวง แต่เราจะเลือกสิ่งที่ต่ำต้อย สิ่งที่คุณเหมือนไม่ได้นัก สิ่งที่ไม่ดึงดูด
ทางเนื้อหนัง เราจะเลือกสิ่งต่างๆ ของมนุษย์ที่ซ่อนอยู่แห่งจิตใจ"

สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องประดับที่แท้จริง ซึ่งเป็นสิ่งปกคลุมที่แท้จริงที่ซาตาน
ควรจะมีอยู่ภายใน แต่สิ่งที่เขาไม่นึกกลับเป็นการแสดงออกแต่เพียงภายนอกของสิ่ง
ที่อยู่ในใจของเขา

เมื่อพระเจ้าทรงเลือกสิ่งที่ต่ำต้อยเหล่านี้ ซึ่งจะไม่ดึงดูดเนื้อหนัง พระองค์
ทรงสามารถที่จะนำสิ่งที่ควรจะมีอยู่ในใจของลูซิเฟอร์ออกมา การประดับกายที่
บริสุทธิกว่า ทองคำที่บริสุทธิกว่า ด้วยเหตุนี้ พระองค์ไม่เพียงแต่ทรงเอาชนะฟีมาร
เท่านั้น แต่พระองค์ยังทำให้คริสตจักรถูกรอบคอบด้วยคุณสมบัติที่แท้จริงที่พระองค์
ได้ประสงค์ให้มีอยู่ในลูซิเฟอร์นั้น

พระเจ้าทรงให้ฟีมารได้รู้ว่าพระองค์จะเอาชนะเขา ในที่นี้ ซาตานมีราชสีห์ทั้ง
ปวง ความงามทั้งปวง ความมั่งคั่งทั้งปวง และการแสดงออกภายนอกทั้งปวง แต่
พระเจ้าจะทรงเอาชนะฟีมารอย่างถึงที่สุด พระองค์จะไม่ทรงกระทำด้วยการ
แสดงออกภายนอกด้วยการประดับเนื้อหนัง ด้วยทองคำและเงิน และเพชรพลอยที่
มีค่าและด้วยความงาม แต่ด้วยมนุษย์ที่ซ่อนอยู่แห่งใจ พระองค์จะทรงแสดงให้เห็น
ซาตานเห็นว่าเขาควรจะมีอะไรและสิ่งที่เขาสูญเสียไปโดยเลือกการประดับกาย
ภายนอก แทนที่จะประดับแห่งใจภายในนั้นคืออะไร

ซาตานเอ๋ย เจ้าสามารถหลอกหลวงได้ด้วยสิ่งของมากมายของเจ้า เจ้าสามารถทำให้คนทั้งหลายคิดถึงสิ่งอื่นๆ นอกจากพระเจ้า แต่พระเจ้าตรัสว่า "เราจะรับเอาสิ่งที่มีประโยชน์อย่างแท้จริงและยิ่งใหญ่กว่า และมีอำนาจมากกว่าการประดับภายนอกที่หลอกหลวง"

ตอนนี้ท่านอาจจะถามว่า "พระเจ้าจะทรงทำอะไร" พระเจ้าตรัสว่าโลกนี้จะถูกเผาไหม้ ซึ่งหมายความว่า การประดับกายภายนอกทั้งหมดจะอยู่ในเปลวไฟ จะไม่มีแหวนทอง ตุ่มหู เพชร เครื่องประดับ พลอยต่างๆ การแต่งหน้า ไม่มีการประดับกายใดๆ เลย ทุกสิ่งทุกอย่างจะถูกเผาไหม้ไป สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงชั่วคราว แต่เราจะอธิบายเพิ่มเติมต่อไปเกี่ยวกับเครื่องประดับที่มีอยู่ตลอดไป และการประดับและการแต่งวิญญาณ

เราอยากจะทำให้ท่านเข้าใจว่า สิ่งที่มีความสำคัญยิ่งกว่าไม่ใช่เครื่องประดับภายนอกและการแต่งแต้มที่เป็นของซาตาน แต่เครื่องประดับภายในแห่งจิตใจที่พระเจ้าทรงใส่พระทัย และพระองค์ทรงสนพระทัยมากในสิ่งเหล่านี้ซึ่งเป็นใจและชีวิตของคริสตจักร

ตอนนี้ เราเห็นแล้วว่าผีมารและพระเจ้าเลือกสิ่งที่ไม่เหมือนกัน ผีมารได้เลือกการประดับภายนอกที่ระยิบระยับ เครื่องประดับ เพชรพลอย ทองคำ เงินและการแต่งหน้า แต่พระเจ้าทรงเลือกสิ่งที่โลกถือว่าต่ำ สิ่งที่ย่ำแย่ สิ่งที่คุณทั่วไปจะไม่คิดว่าสำคัญมาก พระเจ้าทรงเลือกสิ่งเหล่านี้ และด้วยสิ่งเหล่านี้ พระองค์จะพิสูจน์แก่ลูซิเฟอร์ถึงความสำคัญของสิ่งต่างๆ ที่เขาได้เสียไปเพราะได้เลือกการประดับกาย แทนที่จะมีใจที่บริสุทธิ์ภายในและเครื่องประดับที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้ใช้เพื่อการประดับกายภายนอกจะสะท้อนให้เห็น ความบริสุทธิ์ภายในและการหาค่าไม่ได้ของเครื่องประดับแห่งวิญญาณ

ชาติต่างๆ ที่ติดตามซาตานด้วยวิธีทางเนื้อหนังของตนเป็นชาติที่ใช้เครื่องประดับเพื่อปกปิดเนื้อหนังและการหนีไปจากพระเจ้าเที่ยงแท้

ตัวอย่างที่ดีมีอยู่ใน 2พงศาวดาร 20:25 "เมื่อเยโฮชาฟัทและประชาชนของพระองค์มาเก็บของเสียจากเขาทั้งหลาย เขาพบสัตว์เป็นจำนวนมาก ข้าวของเสื้อผ้า และของมีค่าต่างๆ ซึ่งเขาเก็บมามากสำหรับตัวจนขนไปไม่ไหว เขาเก็บของที่รับได้เหล่านั้นสามวัน เพราะมากเหลือเกิน"

ในพระวาระของพระเจ้านั้น เกือบจะทุกชนชาติที่อยู่ทางเหนือหนึ่งเป็นชาติที่มีเครื่องประดับประเภทต่างๆ พวกเขาใส่เครื่องประดับให้กับสัตว์ของตนด้วย ในที่หนึ่งในหนังสือผู้วินิจฉัย บทที่ 8 ข้อ 21 และ 24-27 ได้กล่าวถึงการถอดเครื่องประดับออกจากอุฐหลังจากเอาชนะคนบางกลุ่มได้

คนจำนวนมากเข้าใจผิดเกี่ยวกับเรื่องความบริสุทธิ์ เมื่อเราพูดถึงความบริสุทธิ์ พวกเขาคิดว่าเราไม่มีเครื่องประดับและไม่ประดับกายตามโลกนี้ เราไม่ใช่เครื่องสำอางของโลก เราจึงเป็นผู้บริสุทธิ์ ซึ่งไม่เป็นความจริง การถอดเครื่องประดับออกเพียงแต่ทำให้เราไม่อยู่ในทางโลก แต่การสวมใส่ลักษณะของพระเยซูคริสต์หลังจากนำสิ่งทางโลกออกแล้วนั้นเป็นสิ่งที่ทำให้เราบริสุทธิ์

ดังที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมาแล้ว ทุกตัวอย่างที่แสดงถึงการลงโทษเนื่องจากรูปเครื่องประดับและการใส่เครื่องประดับเป็นหมายสำคัญแสดงถึงการอยู่ในทางเหนือหนึ่งและการหันไปจากพระเจ้า

ในหนังสือวิวรณ์ มีตัวอย่างที่ดีเกี่ยวกับเรื่องนี้ เมื่อพระเจ้าเสด็จมาและตัดสินบาบิโลนในวิวรณ์ 18:16-17 ขอให้สังเกตว่าพระคัมภีร์เขียนไว้ "ว่า วิบัติแล้ว วิบัติแล้วมหานครนั้นที่ได้รุ่งน่มผ้าปานเนื้อละเอียด ผ้าสีม่วง และผ้าสีแดงเข้มที่ได้ประดับด้วยทองคำ เพชรพลอยต่างๆ และไข่มุกนั้น

เพียงในชั่วโหมงเดียว ทรัพย์สมบัติเหล่านั้น ก็พินาศสูญไปสิ้น' และนายเรือทุกคน คนที่โดยสารเรือ พวกลูกเรือ และคนทั้งหลายที่มีอาชีพทางทะเลก็ได้ยืนอยู่แต่ห่างๆ"

ตลอดทั้งพระคัมภีร์ เมื่อพระเจ้าตรัสถึงเครื่องประดับ พระองค์ตรัสถึงการ
อยู่ฝ่ายเนื้อหนังและการหันไปจากพระองค์

พระเจ้าไม่ประสงค์ให้ประชากรของพระองค์มีส่วนในการแสดงออก
ภายนอกที่ลูซิเฟอร์ได้สร้างขึ้นก่อนที่จะทรงสร้างโลกนี้ขึ้น สิ่งที่เขาทำได้ก็เป็นแต่
เพียงการประดับภายนอก แต่พระเจ้าทรงเลือกที่จะเอาชนะผิวนอกโดยใช้การประดับ
ภายในแห่งจิตใจ

อย่างไรก็ตาม ท่านจะเห็นว่าไม่เพียงพอที่จะถอดสิ่งภายนอกที่เป็นของ
เนื้อหนังในการประดับด้วยเครื่องประดับหรือการแต่งหน้าด้วยเครื่องสำอางออก
เราจะต้องสวมใส่เครื่องประดับที่พระเจ้าตรัสถึงด้วย

ในหนังสืออิสยาห์ 61:10 กล่าวว่า "ข้าพเจ้าจะเปรมปรีดีอย่างยิ่งในพระ
เจ้า จิตใจของข้าพเจ้าจะลึงโลดในพระเจ้าของข้าพเจ้า เพราะพระองค์ได้ทรงสวม
ข้าพเจ้าด้วยเสื้อผ้าแห่งความรอด พระองค์ทรงคลุมข้าพเจ้าด้วยเสื้อแห่งความชอบ
ธรรม อย่างเจ้าบ่าวประดับตัวด้วยพวงมาลัย และอย่างเจ้าสาวตกแต่งตัวด้วยเพชร
นิลจินดา"

การถอดเครื่องประดับทางเนื้อหนังภายนอกของลูซิเฟอร์และการ
แสดงออกภายนอกของเขานั้นไม่เพียงพอ เราจะต้องสวมใส่เครื่องประดับของ
คริสตจักร เครื่องประดับของเจ้าสาวของพระคริสต์ อิสยาห์ได้กล่าวถึงสิ่งนี้ใน
ข้อความนี้

ขอให้เราดูในข้อพระคัมภีร์อื่นๆ ที่กล่าวถึงเครื่องประดับชนิดพิเศษ ซึ่ง
ไม่ใช่ทางเนื้อหนัง แต่เป็นเครื่องประดับขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่ซ่อนไว้และ
ก่อให้เกิดสุข

สุภาษิต 3:13-15 กล่าวว่า

"มนุษย์ผู้ประสบปัญญา และผู้ได้รับความเข้าใจ เป็นสุขจริงหนอ

เพราะผลที่ได้จากปัญญา ย่อมดีกว่าผลที่ได้จากเงิน และทำไร่นั้นดีกว่า
ทองคำ

ปัญญาประเสริฐกว่าทับทิม และบรรดาสิ่งๆที่เข้าปรารถนาจะเปรียบกับ
ปัญญาไม่ได้"

และสุภาษิต 20:15 "มีทองคำและทับทิมมีค่าเป็นอันมาก แต่ริมฝีปากที่มี
ความรู้ก็เป็นเพชรนิลจินดาประเสริฐ"

และในโยบ 28:12-20 และ 28 "แต่จะพบพระปัญญาที่ไหน และที่ของความ
ความเข้าใจอยู่ที่ไหน

มนุษย์ไม่รู้จักค่าของพระปัญญา และในแผ่นดินของคนเป็นก็หาไม่พบ
บาดาลพูดว่า 'ที่ข้าไม่มี' และทะเลกล่าวว่า 'ไม่อยู่กับข้า'
จะเอาทองคำซื้อก็ไม่ได้ และจะชั่งเงินให้ตามราคาก็ไม่ได้
จะตีราคาเป็นทองคำโอไฟร์ก็ไม่ได้ หรือเป็นโกเมนหรือแก้วไพฑูรย์
ประเสริฐก็ไม่ได้

จะเทียบเท่าทองคำและแก้วก็ไม่ได้ หรือจะแลกกับเครื่องทองคำนพคุณก็
ไม่ได้

อย่าเอ่ยถึงปะการังและแก้วผลึกเลย ค่าของพระปัญญาสูงกว่ามุกดา
บุษราคัมน้ำอ่อนแห่งเมืองเอธิโอเปีย ก็เปรียบกับพระปัญญาไม่ได้ หรือจ
ตีราคาเป็นทองคำบริสุทธิ์ก็ไม่ได้

ดังนั้นพระปัญญามาจากไหนเล่า และที่ของความเข้าใจอยู่ที่ไหน"
"และพระองค์ตรัสกับมนุษย์ว่า 'ดูเถิด ความยำเกรงพระเจ้า นั้นแหละคือ
พระปัญญา และที่จะหันจากความชั่วคือความเข้าใจ' "

ท่านเห็นแล้วว่า การถอดแหวนออกไม่ใช่ความบริสุทธิ์ แต่การกระทำนี้
นำเอาลักษณะทางธรรมชาติออกไป และเปิดหนทางให้แก่เขาเพื่อสวมใส่ความ
บริสุทธิ์ที่แท้จริงของพระเจ้า

ขอให้เราดูในอิสยาห์ 13:12 "เราจะกระทำให้หาคณยากเสียยิ่งกว่าหา
ทองคำนพคุณ และหามนุษย์ได้ยากยิ่งกว่าหาทองคำแห่งโอฟีร์"

และกลับไปดูสุภาษิต 1:7 "ความยำเกรงพระเจ้า เป็นบ่อเกิดของความรู้
คนโง่ย่อมดูหมิ่นปัญญาและคำสั่งสอน"

สุภาษิต 4:7-9 ได้กล่าวถึงปัญญาว่าเป็นเครื่องตกแต่งและประดับของผู้ที่
เชื่อ "ที่เริ่มต้นของปัญญาเป็นอย่างไรก็คือจงเอาปัญญา แม้เจ้าจะได้อะไรก็ตาม จง
เอาความรอบรู้ไว้"

จงตีราคาปัญญาให้สูง และปัญญาจะยกย่องเจ้า ถ้าเจ้ากอดปัญญาไว้
ปัญญาจะให้เกียรติเจ้า

เธอจะเอามงคลงมาสวมศีรษะเจ้า จะให้มงกุฎงามแก่เจ้า"

พระวณะของพระเจ้าแสดงไว้ชัดเจนว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสนับสนุน
การสวมใส่เครื่องประดับทางฝ่ายวิญญาณ และพระองค์ไม่ทรงยอมรับการใส่
เครื่องประดับทางเนื้อหนังที่โลกนี้สวมใส่เป็นสิ่งปกปิดความชั่วร้าย คริสตจักรไม่
ต้องมีเครื่องประดับทางเนื้อหนังตามธรรมชาติเพื่อจะพิสูจน์สิ่งใดๆ ตามจริงแล้ว
สิ่งเหล่านี้เป็นผลเสียต่อสิ่งที่พระเจ้าทรงพยายามที่จะทำเพื่อเราในทางฝ่าย
วิญญาณ

ในสดุดี 19:8-10 กล่าวว่า "ข้อบังคับของพระเจ้านั้นถูกต้อง กระทำให้
จิตใจเปรมปรีดิ์ พระบัญญัติของพระเจ้านั้นบริสุทธิ์ กระทำให้ดวงตากระจ่างแจ้ง

ความยำเกรงพระเจ้านั้นสะอาดหมดจดถาวรเป็นนิรันดร์ กฎหมายของพระ
เจ้าก็สัตย์จริง และชอบธรรมทั้งสิ้น

น้ำปรารภนามากกว่าทองคำ ยิ่งกว่าทองคำนพคุณมากนัก หวานยิ่งกว่า
น้ำผึ้ง ที่หยดลงจากรวง"

ผู้เขียนพยายามที่จะอธิบายให้ผู้เชื่อเข้าใจว่าวิธีทางของพระเจ้าและแผนการของพระเจ้าดียิ่งกว่าทองคำหรือเครื่องประดับใดๆ ที่เราจะสวมใส่ในโลกนี้มากนัก

พระคัมภีร์ห้ามไม่ให้ผู้ที่เชื่อใส่เครื่องประดับประเภทใดๆ ก็ตาม

สดุดี 119:127 กล่าวว่า "เพราะฉะนั้นข้าพระองค์ใช้ข้อบังคับของพระองค์ ทั้งสิ้นนำย่างเท้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์เกลียดมรรยาททุจริตทุกทาง"

พระวจนะของพระเจ้าอธิบายแก่ผู้เชื่ออีกว่า กฎเกณฑ์ต่างๆ ของเจ้าเป็นสิ่งที่ควรจะเป็นเหมือนทองคำในชีวิตของเรา ไม่ใช่การสวมใส่เครื่องประดับทองคำ เพื่อพยายามพิสูจน์ว่าตนเองสวยงามหรือมีความยิ่งใหญ่ หรืออะไรก็ตามที่เราคิดว่าจำเป็นต้องพิสูจน์ต่อโลกนี้ พระเจ้าทรงให้เราทราบว่าการใส่เครื่องประดับทางเนื้อหนังไม่ใช่แผนการของพระองค์

ในสุภาพษิต 25:11 เขียนไว้ว่า "ถ้อยคำที่พูดเหมาะสม จะเหมือนลูกท้อทองคำ ล้อมเงิน"

พระเจ้ายังได้ทรงสัญญาแก่อิสราเอลในมาลาคีย์ 3:17 "พระเจ้าจอมโยธาตรัสว่า 'เขาทั้งหลายจะเป็นคนของเรา เป็นกรรมสิทธิ์พิเศษของเรา ในวันที่เราจะประกอบกิจ และเราจะไว้ชีวิตคนเหล่านี้ ดังชายที่ไว้ชีวิตบุตรของเขา ผู้ปรนนิบัติเขา'"

พระเจ้าตรัสเกี่ยวกับผู้ที่เชื่อของพระองค์ ผู้เชื่อที่มีลักษณะและหลักเกณฑ์อันถูกต้องเป็นเครื่องประดับ สิ่งเหล่านี้เป็นของพระเจ้าและคงอยู่ชั่วนิรันดร์ เราจะเพียงแต่ประดับกายด้วยเครื่องประดับทั้งหลาย แต่พระองค์ตรัสว่า เราจะกลายเป็นเครื่องประดับเหล่านั้น ทำไมเราจะต้องมีเครื่องประดับที่สวยงามไม่จริงเพื่อพิสูจน์สิ่งใดๆ ในเมื่อเรามีความสวยงามที่พระเจ้าตรัสแล้วว่า เราเป็นเครื่องประดับ

อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้ไม่ใช่คำสอนในพระคัมภีร์เก่าเท่านั้น แต่เป็นคำสอนที่มีอยู่ทั่วทั้งพระคัมภีร์ ในพระคัมภีร์ใหม่ 1 เปโตร 2:9 กล่าวว่า "แต่ท่านทั้งหลายเป็นชาติที่พระองค์ทรงเลือกไว้แล้ว เป็นพวกปุโรหิตหลวง เป็นประชาชาติบริสุทธิ เป็นชนชาติของพระเจ้าโดยเฉพาะ เพื่อให้ท่านทั้งหลายประกาศพระบารมีของพระองค์ ผู้ได้ทรงเรียกท่านทั้งหลายให้ออกมาจากความมืด เข้าไปสู่ความสว่างอันมหัศจรรย์ของพระองค์"

ทุกครั้งที่กล่าวถึงเครื่องประดับและพลอยต่างๆ เป็นการกล่าวถึงสมบัติที่มีลักษณะพิเศษ

หนังสือวิวรณ์บทที่ 3 ข้อ 18 และ 19 องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า "เราเตือนสติเจ้าให้ซื้อทองคำที่หลอมให้บริสุทธิ์แล้วจากเรา เพื่อเจ้าจะได้เป็นคนมั่งมี และให้เจ้าซื้อเสื้อผ้าน้ำหนาว เพื่อป้องกันความอับอายที่เจ้าต้องเปลือยกายอยู่ และซื้อยาทาตาของเจ้า เพื่อเจ้าจะได้แลเห็น"

เรารู้ว่าใคร่เราก็ตักเตือนและตีสอนผู้นั้น เหตุฉะนั้นจึงมีความกระตือรือร้น และกลับใจเสียใหม่"

ทองคำเดียวที่พระเจ้าทรงสนพระทัยให้ประชากรของพระองค์มีนั้นเป็นทองคำที่จะมาจากบัลลังก์ของพระองค์และได้มาเพราะพระองค์ ในการใช้ชีวิตอย่างชอบธรรมและบริสุทธิ์ต่อพระพักตร์พระเจ้า ไม่ใช่การใส่เครื่องประดับที่สวยงามไม่จริงเพื่อพยายามพิสูจน์สิ่งหนึ่งสิ่งใด

ใน 1 เปโตร 1:7 กล่าวว่า "เพื่อการลองดูความเชื่อของท่าน อันประเสริฐ ยิ่งกว่าทองคำ ซึ่งแม้เสียไปได้ก็ยังถูกทดลองด้วยไฟ จะได้เป็นเหตุให้เกิดความสรรเสริญ เกิดศรัทธาและเกียรติ ในเวลาที่พระเยซูคริสต์จะเสด็จมาปรากฏ"

ในสายพระเนตรของพระเจ้า การทดลองทุกอย่างของเรามีค่ามากกว่าเงินหรือทองคำ หรือเครื่องประดับใดๆ ที่มนุษย์สวมใส่ การถอดเครื่องประดับเนื้อ

หนังสือที่ไม่จริงด้วยทองคำ เงินและเครื่องสำอางนั้นไม่เพียงพอ เราจะต้องใส่เครื่องประดับของคริสตจักรซึ่งเป็นเครื่องประดับทางฝ่ายวิญญาณอีกด้วย

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเลือกแผนการของพระองค์มานานแล้ว เมื่อซาตานหลงไปจากความบริสุทธิ์เพราะการประดับภายนอกที่ปิดบังใจที่เลวทรามของเขา พระเจ้าทรงตัดสินใจในเวลานั้นที่จะพิสูจน์ว่าเครื่องประดับที่แท้จริงคืออะไร และเอาชนะฝีมือโดยให้คริสตจักรของพระองค์ไม่ข้องเกี่ยวกับกับการประดับเนื้อหนังภายนอก

พระเจ้าทรงคาดหวังให้คริสตจักรของพระองค์แสดงเครื่องประดับที่จะเกิดขึ้นได้ด้วยใจที่ถูกต่อพระเยซูคริสต์เท่านั้น

บทที่ 2

หลักฐานทางประวัติศาสตร์

ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า พระคัมภีร์เป็นหลักฐานที่เราจำเป็นต้องมีเพื่อตั้งคำสั่งสอน หรือสร้างรากฐานสำหรับความเชื่อและหลักความเชื่อของเรา แต่สำหรับผู้ที่ไม่อาจจำเป็นต้องมีหรือต้องการหลักฐานเพิ่มเติม ข้าพเจ้าอยากจะกล่าวถึงรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับประวัติศาสตร์การใช้เครื่องสำอางและเครื่องประดับไว้ในบทสั้นๆ นี้

ตามพจนานุกรม Westminster Dictionary of the Bible หญิงเลวชาวตะวันออกทาเปลือกตาของตนด้วยแป้งสีเทาที่ทำจากพลวงผสมกับน้ำมัน และทด้วยแป้ง ชาวฮีบรูถือว่าการกระทำนี้ไม่ควรค่าแก่หญิงสูงตระกูล

ในประเทศจีน หญิงโสเภณีเป็นหญิงประเภทเดียวที่ทาหน้าตา ใส่มุมหู และมีเล็บยาวที่ทาสีไว้ สิ่งนี้เป็นวิธีบอกให้ชายทั้งหลายทราบว่าเธอเป็นหญิงโสเภณี

หญิงอเมริกันได้นำเอาธรรมเนียมของหญิงแพศยาที่ไม่เชื่อพระเจ้ามาใช้ ซึ่งยังเป็นการกระทำที่ยอมรับกันในหลายๆ ประเทศทุกวันนี้ ต่อไปนี้เป็นบทความซึ่งนำมาจากหนังสือพิมพ์

ในเวลานี้ การใช้ลิปสติกเริ่มเป็นที่นิยมอย่างซุ่มซ่าม ในเยอรมนีตะวันตก หญิงสาวสวยและหญิงที่มีอายุจำนวนมากโดยเฉพาะผู้ที่ไม่แต่งงานเป็นที่น่าสนใจ ส่วนผู้ที่ใช้ลิปสติก ก็ไม่ได้ทามากนัก โดยสัดส่วนแล้ว มีหญิงที่ใช้ลิปสติกในเบอร์ลินมากกว่าเมืองอื่นๆ และมีการใช้ลิปสติกในโรงแรมและร้านอาหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในร้านอาหารค่ำ มากกว่าบนท้องถนน

ในต่างประเทศบางประเทศ นักเรียนแลกเปลี่ยนจากสหรัฐฯ ได้รับคำแนะนำไม่ให้ใช้ลิปสติก เพราะในประเทศเหล่านั้น จะถือว่าเป็นหญิงโสเภณี

การแต่งหน้าในอเมริกาเริ่มต้นที่ฮอลลีวูด สถานที่ของหญิงผู้ซึ่งใช้ชีวิตไม่ถูกต้องและลวงประเวณี หน้าหน้าที่แต่งแต้มไม่เคยเป็นเครื่องหมายแสดงถึงการมีธรรมและความบริสุทธิ์เลย แต่มักจะเป็นเครื่องหมายของโลกนี้

เมื่อเรามองดูรอบๆ ตัวเรา เราเห็นอะไรในบาร์และคาเฟ่ เด็กสาวที่แต่งหน้าและสูบบุหรี่ โฆษณาเหล้า โฆษณาภาพยนตร์ และโฆษณาบุหรี่ยี่ห้อผู้หญิงแต่งหน้า

คริสเตียนคนต่างๆ ตกต่ำลงมากและหันไปจากพระเจ้ามากจนเมื่อเร็ว ๆ นี้ สมาชิกคนหนึ่งในคริสตจักรโรมันคาทอลิก สอนเด็กหญิงในโรงเรียนผู้เกี่ยวข้องกับ "วิธีการแต่งหน้าแบบคริสเตียน" ข้าพเจ้าอยากจะรู้ว่าบุคคลนั้นไปได้อำนาจในการสอนเด็กหญิงให้แต่งหน้านั้นมาจากไหน

การตักเตือนในโรม 12:1-2 คือว่า เราควรระวังตัวเราเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตอยู่

ใน 1ทิโมธี 2:9 คำว่า **รู้จักละอาย/สุภาพ** ในภาษากรีกคือ ไฮโดส (aidos) ซึ่งหมายถึง "ความกระดากต่อมนุษย์ หรือตรงข้ามกับความไม่เกรงขามและความทะลึ่ง" ส่วนคำว่า **หึงเสียม/เรียบร้อย** ในภาษากรีกคือ โซฟรอสูเน (sophrosune) ซึ่งหมายถึง "พรหมจรรย์ หรือตรงข้ามกับแพศยาหรือโสเภณี"

ในหนังสือ *Christ the Educator (พระคริสต์ผู้สั่งสอน)* เขียนโดยเคลเมนต์ (Clement) ชาวอเล็กซานเดรีย ซึ่งเป็นบรรพบุรุษคนหนึ่งในศาสนาคริสต์ หน้า 180 ข้อ 104 เขากล่าวถึงพระคริสต์ทรงห้ามไม่ให้ใส่เสื้อผ้าประเภทต่างๆ เขากล่าวว่า "เราต้องถามพระองค์เกี่ยวกับเครื่องประดับและงานทองคำ เกี่ยวกับวิกและลอนผมและผมปลอม เกี่ยวกับการทาตา การถอนขน (คิ้ว) การทาแก้มและปาก การทาแป้ง การย้อมผม และสิ่งต่างๆ ที่ก่อให้เกิดการหลงกลวงเหล่านี้หรือ"

ดังที่ท่านได้เห็นแล้ว เคลเมนต์ ชาวอเล็กซานเดรีย ซึ่งเป็นผู้ติดตามอัครทูตสิบสองคนนั้นและเป็นที่รู้จักกันว่าเป็นบรรพบุรุษผู้ติดตามอัครทูต ประณามการ

ใช้เครื่องสำอางและเครื่องประดับ รวมทั้งการทาสีร่างกายและการย้อมผมอย่างชัดเจน

เคลเมนท์ยังได้กล่าวอีกในหน้า 202 บทที่ 2 ข้อ 5 ในหนังสือเล่มเดียวกันว่า "สำหรับข้าพเจ้าแล้ว ผู้หญิงที่ใส่ทองคำดูเหมือนวิหารนั้น" ก่อนหน้านั้น เขาได้บรรยายถึงวิหารของชาวต่างชาติ เขาได้กล่าวเกี่ยวกับการประดับวิหาร แต่ก็ยังเป็นวิหารที่ว่างเปล่า ไม่มีพระเจ้าอยู่ที่นั่น ตอนนี้ เขาพูดเกี่ยวกับความว่างเปล่าของหญิงที่กระทำสิ่งเหล่านี้ "พวกเธอมีนมของเธอย่างระมัดระวัง ทาแก้มของเธอทาได้ตา ย้อมผมของเธออย่างร้อนใจและกระทำสิ่งที่ไร้ประโยชน์อื่น ๆ พวกเขาเป็นผู้ที่เลียนแบบชาวอียิปต์อย่างแท้จริง พวกเขาประดับเนื้อหนังเพื่อล่อลวงคนรักที่นับถือเทพเจ้าของวิหารนั้นๆ"

ข้าพเจ้ามีเวลาพอที่จะอ้างถึงงานเขียนของบรรพบุรุษในศาสนาคริสต์ได้ไม่มากนัก เคลเมนท์และผู้เทศนาชาวประเสริฐในศตวรรษแรกและศตวรรษที่สองคนอื่นๆ เป็นผู้เทศนาเรื่องความบริสุทธิ์ เราจะอ้างถึงเคลเมนท์อีกครั้งเมื่อเรากล่าวถึงประวัติศาสตร์เครื่องประดับและคริสตจักรยุคแรกประมาณการประดับเนื้อหนังภายนอกนี้ได้อย่างไร

ตอนนี้ ลองมาดูประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการใส่เครื่องประดับ

จาก *Dictionary of Jewelry (พจนานุกรมเครื่องประดับ)* หน้า 79 กล่าวว่า "คริสเตียนนำเอาธรรมเนียมของโรมในการให้แหวนเพื่อเป็นเครื่องหมายการหมั้นในศตวรรษที่สอง ซึ่งอยู่ในช่วงต้นยุคกลาง แหวนกลายเป็นสัญลักษณ์ของการแต่งงาน"

ขอให้สังเกตช่วงเวลาที่นำเครื่องประดับมาใช้ ช่วงหลังของศตวรรษที่สอง และช่วงต้นของศตวรรษที่สามเป็นเวลาเดียวกับที่คริสตจักรโรมันคาทอลิกเกิดขึ้น

เราเทศนาไม่เห็นด้วยกับการเชื่อพระเจ้าในสามพระภาค และการปฏิบัติตามนั้นเพราะเป็นการผสมการนมัสการของผู้ที่ไม่เชื่อเข้ากับการนมัสการที่แท้จริง

เราควรหรือไม่ที่จะไม่ใส่ใจกับแหวนแต่งงานที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกับคริสตจักรโรมันคาทอลิก

ในการแสดงความชัดเจนในจุดยืนของเราในเรื่องการใส่แหวนในพิธีแต่งงาน และการประดับกายภายนอกด้วยเครื่องแก้วแหวนหรือเครื่องประดับประเภทอื่นๆ ข้าพเจ้าจะยกข้อความจากหนังสือเล่มเดียวกันเกี่ยวกับเครื่องประดับมาอีกครั้ง ในหัวข้อ **แหวนหมั้น** "ธรรมเนียมในการให้แหวนเป็นของหมั้นเกิดขึ้นในช่วงเวลาของโรม"

ท่านเห็นแล้วว่า การให้แหวนหมั้นเป็นธรรมเนียมของโรม ในพิธีหมั้นบิดาหรือผู้ปกครองของฝ่ายหญิงได้ให้สัญญาแทนหญิงนั้นว่าจะแต่งงานกับชายที่ให้แหวนกับเธอเพื่อเป็นของหมั้น

เนื่องจากการใส่แหวนทองไม่ได้รับอนุญาตให้ทำกัน นอกจากได้รับสิทธิพิเศษจากรัฐบาลเท่านั้น แหวนหมั้นเรียกว่า อานาลิส เพอร์นุบิส (analis pernubis) เดิมทำมาจากเหล็ก และไม่มีเพชรพลอยใดๆ ในศตวรรษที่สาม (ขอให้สังเกตอีกครั้งว่ากล่าวถึงศตวรรษที่สาม) ธรรมเนียมการไม่ใช้ของฟุ่มเฟือยหมดไป ผู้คนใช้แหวนทองแทน แหวนอาจมีคำจารึกหรือสัญลักษณ์สลักไว้ เช่น ปมของคนรักและรูปมือสองมือประกบกัน ทั้งสองอย่างนี้เกิดขึ้นในช่วงโรม และมีการใช้กันในศตวรรษต่อๆ มาไปทั่วทั้งยุโรป

แม้ว่าพิธีหมั้นในยุคโรมจะเป็นพิธีที่สำคัญ แต่ก็ไม่ได้ถือว่าเป็นสิ่งที่ทำลายไม่ได้

ท่านจะเห็นว่า การให้แหวนเหล่านี้ย้อนกลับไปในยุคโรม และมีต้นตอมาจากผู้ที่ไม่เชื่อพระเจ้า ไม่มีใครปฏิเสธได้ว่ารัฐบาลโรมและกรุงโรมไม่ได้เชื่อพระเจ้า

ข้าพเจ้าจะขออ้างจาก *Christ the Educator* โดยเคลเมนต์ชาวอเล็กซานเดรีย บรรพบุรุษในศาสนาคริสต์ในศตวรรษที่สองอีกครั้ง ในเรื่องเกี่ยวกับการใส่เครื่องประดับ เขาได้เขียนว่า "อะไรอีก จี๋หู แหวนที่มีเพชรพลอยเรียงราย ตุ่มหู

เสื้อฝ้ายอมสีดอกมาโลว์ แหวนรูปร่างงู่น สร้อย แหวน ยาพอก เครื่องประดับ
ศิระชะ สายคาดศิระชะ พลอย สร้อยคอ ตุ่มหูเกลียว"

ท่านได้เห็นแล้วจากงานเขียนของเขาจากหลายๆ งานเขียน ไม่ให้สวมใส่
เครื่องประดับประเภทใดๆ

ในหน้า 196 ข้อ 126 เขากล่าวว่า "ในสิ่งที่คล้ายคลึงกัน พระวิญญูณ
ตรัสผ่านโซฟนี่อัส 'เงินและทองของเขาไม่สามารถช่วยให้รอดพ้นในวันแห่งพระ
พิโรธของพระเจ้าได้' " เขาได้กล่าวอีกว่า ชาวฮีบรูในสมัยเก่าก่อนจะดีเพียงใดหาก
เขานำเครื่องประดับกายของหญิงไปทิ้งหรือใส่ลงไปในหม้อต้ม

และในหน้า 197 เคลเมนท์กล่าวในข้อ 128 ว่า "ผู้ที่นมัสการพระคริสต์
ต้องยอมรับความเรียบง่าย" ความเรียบง่ายช่วยให้ความบริสุทธิ์เติบโต เพราะลด
ความโลภและตอบสนองต่อความจำเป็นด้วยสิ่งที่มีอยู่แล้ว ความเรียบง่ายไม่ใช่
การทำเกินไปหรือฟุ้งเฟ้อในวิถีใดๆ หรือวางภูมิภาค แต่เป็นหนึ่งเดียว สม่าเสมอ และ
เท่าเทียม ไม่เคยเกินไป

และในตอนท้ายของเล่ม 2 หน้า 198 ข้อ 129 เขากล่าวว่า "ใส่สิ่งเหล่านี้
เป็นเครื่องประดับอันบริสุทธิ์ของผลที่ดีบนแขนของท่าน การให้ทรัพย์สินของท่าน
อย่างใจกว้าง และการทำหน้าที่ภายในบ้านอย่างสัตย์ซื่อ ผู้ซึ่งให้แก่คนขอทานได้
ให้แก่พระเจ้า"

ในท้ายที่สุด เขาได้สรุปหนังสือเล่มที่สองไว้ในหน้าสุดท้ายของบทสุดท้าย
ว่า "ผู้หญิงไม่ควรจะเจาะหู"

เนื่องจากเวลาและไม่มีที่พอ ข้าพเจ้าจะสรุปด้วยเหตุการณ์นี้เกี่ยวกับ
หลักฐานทางประวัติศาสตร์ของผู้เทศนาชาวประเสริฐยุคต้น และคริสตจักรยืนหยัด
ต่อต้านการสวมใส่เครื่องประดับทุกชนิด

แหวนเดียวที่อนุญาตให้มีได้ในคริสตจักรยุคต้น ก่อนที่จะมีคริสตจักร
โรมันคาทอลิก คือแหวนประทับตรา แหวนนี้ไม่ได้ใส่เป็นเครื่องประดับ แต่อยู่บนมือ

เพื่อประทับตราเอกสารและใส่ในเวลาที่ประทับตราเอกสารเท่านั้น สิ่งนี้เป็นกฎหมายของโรม คนจำนวนมากของอาณาจักรโรมไม่สามารถเขียนหนังสือได้ เขาต้องมีวิธีในการประทับตราเอกสาร และทำธุรกรรม ดังนั้น จึงอนุญาตให้มีแหวนประทับตราได้ แหวนนี้ไม่ได้ใส่เป็นเครื่องประดับ แต่จะนำไปด้วยและใส่ไว้ในมือเมื่อเวลาประทับตราเอกสาร

ทั้งนี้ เป็นสิ่งที่คล้ายคลึงกับเรื่องราวของบุตรชายที่หลงหายที่เราเห็นในพระคัมภีร์ใหม่ และบางคนใช้เพื่อพิสูจน์ว่าสามารถใช้เครื่องประดับได้

แหวนประทับตรานี้ใส่ไว้บนมือในเวลาประทับตราเอกสารเท่านั้น เพื่อแสดงอำนาจ ไม่ใช่เพื่อเป็นเครื่องประดับ

หนังสือเล่มนี้ไม่ได้เขียนขึ้นเพื่อโต้เถียงหรือเพื่อให้เกิดความแตกแยกในพระกายของพระคริสต์ แต่เมื่อเราแจ้งเหตุผลตามพระคัมภีร์ (และพระคัมภีร์บอกให้เราสู้ความกัน) เราจะกลับไปยังทางของอัครทูตในการนมัสการพระเจ้า กลับไปเป็นเหมือนคริสตจักรศตวรรษแรก คริสตจักรที่ไม่ได้ปนเปื้อนจากผู้ที่ไม่เชื่อพระเจ้าและการนมัสการผีमार และการหันไปจากพระเจ้า คริสตจักรที่บริสุทธิ์ที่พระเยซูคริสต์ได้มาด้วยพระโลหิตของพระองค์ คริสตจักรของพระองค์จะต้องแสดงออกจากใจของตนว่าเป็นผู้เชื่อที่แท้จริงและไม่ประดับกายภายนอกด้วยเครื่องสำอางและเครื่องประดับ

ข้าพเจ้าอธิษฐานว่า หนังสือเล่มนี้จะช่วยให้ท่านเกิดความเข้าใจและช่วยเหลือท่านมีความพยายามที่จะเข้าใกล้พระเจ้ายิ่งขึ้น และเป็นบุตรของพระเจ้าตามอย่างที่เราพระเจ้าทรงประสงค์ให้ท่านเป็นมากยิ่งขึ้น

ขอให้พระเจ้าอวยพร

ด้วยความจริงใจในการรับใช้พระคริสต์

เจมส์ อาร์ เพนซ์